

# Biểu tình bất bạo động

Phạm Kỳ Đăng

Cuộc tuần hành của 10,000 người dân huyện Kỳ Anh vừa qua tiến vào trụ sở Formosa mang một chiều kích mới. May mắn thay, biến diễn và kết thúc cơ bản không để lại vết tích bạo hành. Từ trước đến nay, những người biểu tình được vận động theo thái độ ôn hòa đến nơi đến chốn. Nhưng nhà cầm quyền chưa được thuyết phục đầy đủ về ứng xử phi bạo lực.

Trên truyền thông, sách báo, diễn đàn mạng việc chưa chuẩn bị kịp thời và đầy đủ về thái độ và tinh thần cho công an, an ninh, cảnh sát cơ động không được phép dùng bạo lực đánh đập đồng bào là một thiếu hụt gây rủi ro rất lớn. Các lực lượng vũ trang là những nhóm đối tượng rất khó tiếp xúc. Có cảm giác họ bị cách ly nghiêm ngặt với đời sống xã hội. Mang súng ống vũ khí trang bị từ tiền túi của dân, họ được huấn luyện theo phản xạ thô bạo còn đảng còn mình, rất dám không chừa một thủ đoạn nào thuộc về bạo hành, trấn áp. Xem video clip thoát đầu xảy ra một xô xát (bột phát hay dàn dựng?) nào đó, mấy người cảnh sát cơ động xô vào vung dùi cui tới tấp. Đó đúng là nguyên cơ khiến một số bà con biểu tình nhặt đá gạch ném theo.

Như Linh mục Phêrô Trần Đình Lai kêu gọi "không được bạo động, tất cả ôn hòa, không được ném chai lọ, không được ném đất... vào những người có thể là con cháu chúng ta", thì hẳn lời hiệu triệu này hoàn toàn cũng có thể hướng vào mỗi người mặc quân phục, cảnh phục. Họ, các công an, cảnh sát, chính họ cũng không nên chĩa dùi cui súng đạn vào người dân lành. Các nạn nhân của họ cũng rất có thể là bà con cô bác của mình hoặc của người cùng đơn vị.

Đây là phép thử cuối cùng. Đối với một thể chế trong giai đoạn giãy giụa đã trang bị cho lực lượng vũ trang của mình đến tận chân răng và chịu tuyên thệ còn đảng còn mình không còn gì là không dám xuống tay, và, với một nhân dân bị tước đoạt nhân quyền gồm cả quyền biểu tình, sau những lần phản kháng bị tù đày, đánh đập dữ dội, không còn gì để mất.

Và cả hai lực lượng đối chọi nhau đã chạm trán trên mảnh đất bị ô nhiễm không còn gì để mưu sinh. Ngày 02.10. 2016 cả 10.000 người dân kéo về đòi bồi thường công bằng, trả lại môi trường xanh sạch cho dân tộc và đòi Formosa rút về nước.

Một chút không khí sôi sục Xô Viết Nghệ Tĩnh tái hiện.

Có điều yêu sách cần trao đến tận tay hôm nay không phải là ngoại xâm, hay thực dân đế quốc, mà suy cho cùng chính là một lớp người hô hào đấu tranh giai cấp để bao tường xung quanh mình thành một giai cấp thượng đẳng đứng trên đồng bào, dân tộc. Lớp này xóa bỏ tư hữu để sở hữu toàn thể dân tộc và tài nguyên đất đai của chung. Và chúng đứng trên đó tha hồ dễ dàng bán nhượng và chiếm hữu.

Mọi đòi hỏi tối hậu như vậy hướng vào Đảng Cộng sản Việt Nam, cho đến nay tổ chức mọi thảm họa. Không thể rũ bỏ trách nhiệm cho ông Nguyễn Phú Trọng và những lãnh đạo đảng ngoan cố cưỡng bách dân tộc đi theo một thứ chủ nghĩa bị bác bỏ về mặt lý thuyết ở đầu và sụp đổ trong thực tiễn ở cuối thế kỷ trước.

Còn lại trên dải đất chữ S là mảnh đất bị ô nhiễm trầm trọng bởi tham nhũng thâm căn từ hệ thống. Vì môi trường sống là nơi nương náu chung chia sẻ nhiều tính mạng và số phận nên kết thúc ôn hòa của cuộc biểu tình mở ra liên kết lớn cho người dân mọi thành phần cùng chung số phận và sứ mệnh, và cả cơ hội hiệp thông rất lớn cho các hội đoàn. Các nỗ

lực khắc phục hậu quả diệt hủy môi sinh không chừa một ai, do đó sự xuất hiện, hoạt động và phối hợp của các hiệp hội và tổ chức dân sự tuyệt đối chính danh và chính đáng.

Hy vọng có một tiền lệ với kết cục bất bạo động, chúng ta vẫn phải lường trước những kịch bản khác trong tương lai nhà cầm quyền có thể sử dụng để đàn áp đẫm máu. Họ có thể cài công an vào làm công đồ manh động để sử dụng vũ khí hay huy động cảnh sát cơ động tình này đến trấn áp biểu tình ở tỉnh khác. Nhưng vào ngày 02.10. 2016 cảnh sát cơ động đã bỏ chạy. Có người cởi áo tìm đường trốn đi.

Cử chỉ đó đáng rất đáng hoan nghênh. Không bắn vào người dân lam lũ đã là điều thiện, thua hẳn họ là điều vinh quang hơn. Với nhân dân có gì mà mất, chỉ có được mà thôi. Không có ai phải tranh đoạt với ai cả. Trên một dải đất từ Bắc chí Nam quả bom bắn đã quăng ra đó. Đẳng nào nhân dân đang giãy giụa trên đó, cảnh sát, binh lính như thường dân cũng thế đang tìm lối thoát ra khỏi một địa ngục trần gian.

Trong những cuộc biểu tình khác tiếp theo có thể xảy ra ở ngoài giáo phận, ở những địa phương khác bà con có thể treo thêm biểu ngữ "Chúng tôi là Nhân dân" trước ngực. Kẻ cầm dùi thủ ác vô lương mảy trước lời thức tỉnh đó cũng phải ít nhiều chùn tay.

Với tôi, hình ảnh khắc sâu những người dân trèo lên tường thành không làm hư hại thứ gì mang giá trị biểu tượng rất lớn. Họ gợi nhớ những người dân CHDC Đức quả cảm trèo lên bức tường Đông Tây Berlin. Mở màn bằng cuộc biểu tình mang tính chất bước ngoặt của cuộc Cách mạng Hòa bình tại CHDC Đức xảy ra tại Leipzig vào ngày 06.10.1989 và đạt cao trào vỡ bờ là cuộc tuần hành tại Berlin ngày 09.11.1989. Người dân kéo nhau trèo lên bức tường và đập sập xuống dưới chân chế độ cộng sản phá sản. Trên dải đất miền Trung Việt ngày hôm qua, nổi bất bình sôi lên nghẹt thở, song ý chí, sự quả cảm và đặc biệt ý thức của người dân đã trưởng thành. Bà con giáo dân hôm 02.10.1916 vượt qua được bức tường Formosa cơ hồ đã dẫn người dân Việt Nam lần đầu bước qua nỗi sợ hãi.

Sẽ còn nhiều cuộc tập dượt kể từ hôm nay vượt bức tường cần dỡ bỏ không hiện hình là cái tường thành bao bọc độc quyền bao năm nay ngăn cách Đảng với Dân cũng là thành quách cuối cùng cản trở Nhân dân đi đến với Nhân quyền, Tự do và Dân chủ.

*Ng:DLSN*